

4157

1224

AL. 4157

Im Jahr

des hiesigen Reichens

hiesigen Reichens

Im Jahr

des hiesigen Reichens

Im Jahr

des hiesigen Reichens

Im Jahr

des hiesigen Reichens

Bur Feier
des
25-jährigen Bestehens
der
hochobrigkeitlich bestätigten
gelehrten
estnischen Gesellschaft
bei der Kaiserlichen Universität zu Dorpat,
am 18. Januar 1863,

vom

Pastor Friedrich Ferdinand Meyer zu Sewe,
Mitstifter dieser Gesellschaft.

Dorpat.

Gedruckt bei E. J. Karow, Universitäts-Buchhändler.

1863.

Von dem Ehstländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorio wird
hierdurch attestirt, daß in nachstehendem Manuscripte, betitelt: „Kaks-
kümme ja üks wanna kiriko laulo“ nichts wider die heil. Schrift und
die symbolischen Bücher der Evangelisch-Lutherischen Kirche enthalten ist.

Reval, Dom, den 4. Januar 1863.

Gebhardt, Assessor Consistorii.

Rud. Hörschelmann, Secr.

Gebilligt von der Censur.

Dorpat den 10. Januar 1863.

1224.

Jõwwi firrikoõppetaja Jrd. Jerdn. Meyer

sadab paljo tuhhat terwist

selle üllema kohto poolt kinnitud marahwa heaks õppetud=
meeste läbbi seatud seltsile Tartu Keiserliko Uniwersitāti
jures, mis 1863 Januari=ku 18. päwast sadik 25 aastat
tööd on teinud

ja

f o w i b

et Jummalä abbiga se õppetud=meeste selts weel öige kaua
seisaks ja meie armsa marahwa heaks omma tööd teeks.

Rakskümmend ja üks
wanna kirriko laulo.

Hommiiko laulud.

1.

Halleluja, schöner Morgen.

Wifil: Zummal, ma ja taewa loja. (Bunschel Nr. 174.)

Halleluja woin ma hüida
Nüüd sel armsa hommiikul!
Tänna polle murret teada,
Sest se pääw on armas kül,
Mis siin omma armoga
Täidab süddant römoga.

2. Magguš rahhopääw mo hingel,
Pühhapääw mis walgustab,
Selge pääw sel mustal haul!
Kallis aeg, mis önnistab!
Tund, täis rohket önnistust,
Sadad ärra kurnastust.

3. Oh, kül maitfen Issa heldust
Kui üht armast kastet teal;
Se mind sadab minno koddust
Issa halja rohho peal:
Selle armsa tunni sees
Saan ma warra süddames.

4. Keigest ilma tööst nüüd puhkan!
Tänna on muud teggemist;
Keigest jõust ka minna ihkan
Jesuse sees puhkamist.
Tänna tehha ei voi muud,
Üksi Summala sees tööd.

5. Kuida mind saan ehhitada,
Et Ta mele järrel käin?
Jesús tahhab rided sata,
Need ta auuks landa woin.
Temma werd, ja õigust ka
Hoian pühha rideks ma. —

6. Sionis ma waikfist tänna
Tahhan hoofsalt palluda;
Sest seal wägga rohkest minna
Warrandust woin logguda,
Kui mo waimo Jesús ka
Toidab ello sannaga.

7. Issiand, targad meled anna,
Minno süddant ehhita,
Õppetust ja tröösti kanna
Ja so manna walmista;
Et mul siino sanna heal
Kuffuks süddamesse teal.

8. Suhhata teik sullast armust,
Õppetust ka õnnista!
Tänna omma armo-seadust

Kuuljatega walmista,
Et sul laul ja palwe heal
Tungiks süddamesse seal.

9. Anna, et se pääw saab otja,
Mi kui tedda hakkand ma.
Wotta istutada, kasta,
Pühhapäwa-Jesand, ja,
Kunni saan seal iggawest'
Pühhapäwa sinu käest.

2.

Kun tret ich wieder aus der Ruh.

Wifil: Meib, Jummal Jesa! õnnista. (Punschel Nr. 259.)

Nüüd unneft üles ärkan ma,
Nüüd päwa wasto lähhen ma,
Mi kui mul peale pantud;
Mis saab mind tänna waewama,
Ehk mulle õnneks tullesma,
Se polle teada antud.
Ma tean fiiski, Jummal tõest
Mind kaitseb keige kahjo eest.

2. Kui mul on koormat rohkesti:
Siis Jummal ikka truiste
Keif minno murret kannab.
Ei enne õhtud ütelda
Tea ükski, mis woib juhtuda;
Ehk igga pääw mull' annab

Uut waewa, siiski Jesu wäes
Käin ello teed, kui oht on käes.

3. Kui wähe ollen möttelnud,
Et ni wõiks sada lõppetud
Se kibbe päwa korem;
Ma siiski õhtul maitse nud,
Et mind suur Summal satanud,
Ja arm on kõige surem,
Ja paistus on mind walgu stand
Ja risti te peal juhhatand.

4. Et se peal ollen kindel ma:
Mis murretsed siis, argmeel, sa?
Keif koormat wõtta kanda!
Ja, kanna, Summal aitab ka,
Jehowa ei wõi konnista,
Kes õnnistust wõib anda.
Siis ello-teed käin Temmaga
Ja waewa-teed ei karda ma.

5. Siis minno meel saab kinnitud,
Kui Issandast saan warjatud
Ja woin Ja abbi nähha.
Kui tahhan lota kindlaste
Se peale, pean tõeste
Keif patto jätma mahha.
Ei lähhä Summal minnoga,
Kui ma ei lähhä Temmaga.

6. Mind, armas Summal, juhata,

Et saaks So järrel kâia ma
Ja pattud mahha jätta:
Siis Soga woidan wahwaste
Ma ilma kurjust järgeste,
Et pat mind ei sa petta;
Siis ollen wahwa Sinno wäes,
Ei karda, mis mul olleks ees.

7. So peale, Issand Summal, teal
Ma pannen keif, mis ilma peal
Ma isse ei woi kanda.
Ma annan omma warrandust
So armo kätte wäggewast,
Kes Sa mind ifka aitnud;
Kes Sa mind hoidnud noruses
Ja kõige ello aja sees.

8. Ma pannen Sinno füllesse
Keif suggulased ruttuste:
Neid wõtta heldest kaitsta!
Ja omma hinge pannen ma
Siin Jesu hawadesie ka,
Et seal saaks rõmo maitsta.
Kui ihhust lahku hingefe,
Siis hingan So sees, armoke!

3.

Beschwertes Herz, leg' ab die Sorgen.

Wifil: wata Punschel Nr. 265.

Dh, waene südda, murret jätta,
Sa raske pea, nüüd rõmusta!
Se armas hominik jõuab kätte,
Kus Summal käskind hingata,
Kes rahho aega sulle saatnud
Ja pühha päwa õnnistand:
Kül olled sedda unnustand
Kül paljo armo-aega wiitnud.

2. Egiptuses on otša läinud
Keik wanna tellis-kiwvi tö;
Nüüd taewas ennast lahti teinud,
Kust manna sulle antakse.
Nüüd woid sa pühha kotta tötta
Ja preestri tööd seal hakkada,
Seal patto ohwrid ohwrida
Ja pühhaste keik ettewötta.

3. Siin Summal, sinno ette tullin,
So pühha sanna õppima;
Dh kuidas öiete sind tenin,
Kui so waim mind ei juhata?
Kuis sinno sees wõin rõõmsaks miina,
Kui pat ei sa mul waigistud?
Kuis öiete saad pallutud,
Kui palwe waimo sa ei anna.

4. Kuis wõib mo kannel armsast hüida,
Kui sedda Sa ei liguta?
Kuis pimmedusest läbbi jõnda,
Kui Sinno täht ei juhata?
Kuis wõin üks maggus ohwer olla,
Kui Sa mind armo-tullega
Ei süita so sees põllema,
Ei lasse põrmust ülles-tulla.

5. Mul Jeesus wõtnud sedda tehha,
Et süddant templiks ehhitab:
Siin on ta pühha tulli nähha,
Mis temma suurt au tunnistab,
Siin on ta pühha armo-asse,
Ja walguš, õiguš taewa leib;
Siin käš ja waimo willi woib
Ja pühha telki täita isie. —

6. Mo palwed, Jeesand, wõtta kuulda,
Ja lubba minno hingele
Siin sinno maja ukši hoida
Ja mitte miina kõrwale!
Oh armas firrif, meie tuggi,
Sa pühha paik ja parradiis,
Kus sees mo õnša ello wiis,
Sioni illus armas mäggi.

7. Siin ello asset tahhan tehha,
Siin leian hana mällestust.
Et andsid sinna mulle nähha,
Oh Walguš, omma armastust,

Seft woin ma pühha pühhitteda,
Ja leian rahho sinno sees:
Te otša keik tööd minno sees,
Mis sinna wötnud allustada.

8. Kui ello argi päwad löpnud,
Siis ilma tööst mul rahho saab,
Mo waim on Issa kätte tõtnud,
Mo ihho emma sülle jääb,
Siis ihho, waim seal römo tundwad,
Kus sawad rahhus hingada,
Kus tühja ei sa möttelda,
Kus hing ja waim sind armastawad.

4.

Früh am Morgen Jesus gehet.

Wifil: Wata Punschel Nr. 66.

Warra homsest Jesus töttab,
Igga ukse ette ruttab,
Koppputab, et südda hüiab:
Jesus, tulles wöeraks meil!

2. Ukse ette ärge jätke
Desukest, maid lahti tehke
Hinge wärraw, palwes hüidke:
Jesus, tulles hingesse!

3. Tahhaksid sa meile jada,
Meie waenlased meist keelda,
Ello ramato meid seada,
Meile olla karjatses!

4. Siis so rohho·male same,
Kus so armo·täiust näme,
Sinnoga siis wälja lähme,
Soga siise tulleme.

5. Amen, jah! keit nenda sündko!
Meiega nüüd Jeesus käigo,
Südda seht meil röömsaks mingo:
Jeesus tõest ei jätta meid!

Õhto laulud.

5.

Der Mond ist aufgegangen.

Wifil: Nüüd hingwad innimesed. Bunschel Nr. 117.

Ku näitse ülles toušwad,
Need kuldseid tähhed paistwad
Seal taewas elledast.
Nüüd mets seal waike seisab
Ja rohhomadest toušeb
Üks walge uddo illusast.

2. Kuis on se iln ni waike
Ja ehha walgel näitse
Ni armas ollema,

Ilm on kui waike kamber,
Kus feik waew meie ümber
Saab unnes möda minnema.

3. Ennä! kuis ku seal paistab?
Ta ühte poolt meil' näitab,
Töest ümmarik on ta.
Ni, mitmed asjad seiswad,
Mis innimesed naerwad,
Et filmile on paistmata.

4. Keik olleme ni uhked,
Ni pattused ja waesed,
Ei tea ühtigi.
Keik püidwad paljo moista
Ja ennast sureks tõsta,
Neil õiget teed weel pollegi. —

5. Meid lasse, Issand, heldest
So peale lota kindlast
Ja tühja põlgada.
Meid lasse allandlikult
So ees jo lapselikult
Siin ma peal ikka ellada.

6. Kui sa meid wiimselt ilmast
Saad ärra kutsima waewast
Se waike surmaga:
Siis meile wasto tõtta,
Meid taewa sisse wõtta.
Ea, Summal! Õnnisteggija!

7. Nüüd, minno armad, tötge
Ja Jesu nimmel minge
Sel õhtul maggama.
Meist, Issand, kela ärra
Reik nuhtlust, ilma kärra,
Et haige ka saaks hingada.

6.

Der lieben Sonnen Licht und Pracht.

Ümmal wifil. Punschel Nr. 251, Pösa Nr. 23.

Päikeje walguš illuga
Se päwa otša saatnud;
Kõik ilm nüüd hingab rahhoga:
Te, hing, mis Summal seadnud;
Sa taewa uksele
Nüüd astu palwele;
So filmad, meel ja südda seal,
Need hoia ikka Jesu peal.

2. Need hiilgwad tähhed paistawad
Ja wötiwad walgušt anda,
Död walgušega täidawad:
Ja jüski tuhhat korda
Weel walgem jüddames
Dn taewa walguštus,
Mo Jesus, minno römüštus,
Mo kaitseja, mo warrandus.

3. Kõl unni panneb ka sel ööl
Siin kõige filmad kinni;

On süiski üks weel üllewal,
Ei waewa tedda muu.
So film, oh Jesuke,
Se näab mo järrele:
Sest peab minno südda ka
Siin Jesusega walwama.

4. Se laulo ärra põlga Sa,
Mis ma sul, Jesus, laulan;
Mo südda on ilmrahota
Siin, enne kui Siin pallun.
Ma hüian kõigest wäest
Nüüd abbi Sinno käest;
Ma toon se palwe Sinnule,
Mo hinge söbber, Jesuke!

5. Ma tahhan, Jesus, sinnoga
Nüüd omma wodi miina:
Sa kaitaja, olle minnoga
Ja hingel rahho anna.
Ei hädda kardma ma
Ja mitte surma ka;
Kes Jesuga läab maggama,
Saab rõmus jälle ärkama.

6. Nüüd põrgo-waimud minge keit,
Siin polle teile wõimust:
Siin majas on ka Jesu riik,
Sest taggonege kärmest!
Siin inglid walwawad
Ja sedda hoiawad,

Reik taewa wäed siin kaitsewad,
Kui kurradid ka mäsšawad.

7. Siis lähhen julgest maggama
Mo armsa Jesu sülle.
Mind wodis, Jesus, kaitse Sa,
Tääd hallastajaks mulle.
Tääd padjaks minnule
Sa unneks hingele,
Et rahho sinno küljest keeb,
Mis Waim mo süddamesse wiib.

8. Mi tihti kui soon tuksub weel,
Mo waim sind tagga nõudko;
Mi mitto kord kui ligub keel,
Sind südda ihhaldago;
Et waljo hälega
Woin minna ütelda:
Oh! Jesus, minno Jesuse,
Ma ollen, jään ka Sinnule!

9. Tä, wässind ihho, hingama
Sa magga waikselt rahhus;
Mo wässind film, jä puhkama,
Sest sedda tahhab Jesus.
Weel wiimselt mötlen ka:
Et Jesu pärralt ma!
Siis pääw on ausast lõppetud!
Nüüd, Jesus! head ööd!

7.

Hinunter ist der Sonnen Schein.

Wisl: wata Bunschel Nr. 24.

Io loja läinud päikene,
Nüüd tulleb järgest pimme ö:
Krist! tõe walguš, paista Sa,
Et pimmedas ei kummista.

2. Sull' tämmo olgo süddamest,
Et isjaliko heldusest
Sa tänna keige kahjo eest
Meid olled hoidnuud feigest wäest. —

3. Mis wihhastand Sind olleme,
Keif jedda andeks passume,
Süüd hingel' ärra arwa ja;
Meid lasse rahhul hingada.

4. Meil' inglid wahhiks läkkita,
Et kurrat meid ei hukkuta:
Meid wee- ja tulle-kahjo eest
Sel ösel, Summal, hoia tõest!

8.

Hirte deiner Schafe.

Wisl: Jesus, rönustaja. Bunschel Nr. 324.

Karjane, Sa walwad,
Ommad lambad hoiad,

Und ei olle sul:
Abbits heldest tullid,
Kaitsjaks, kilbiks ollid
Päwa ajal mul.
Ni sel ööl mind hoia weel,
Sinno inglid kaitsma tulgo
Ja mo ümber olgo.

2. Üllewelt mind aita,
Waenlased keik woita
Issa armoga;
Leppitunud südda
Olgo minno padja:
Keik süüd kustuta!
Sest so Poeg, mo hinge peig
Du ni raskeid hawad sanud
Ja mind sega peastnud.

3. Hoia keik mo armsad,
Et ei olle kurwad;
Sa mul annud neid.
Hallastust meil' näita,
Issa sülle wötta,
Peasta murrest meid.
Tulle Sa, jä mulle ka,
Et ma wõiksin Sulle jada,
Unnes rahho leida.

4. Tulle, wötta hoida,
Laske hädda jada
Meist siin kaugele,

Abbits meile tötta,
Tiwa alla wötta
Kanna-pojoke;
Katta Ea meid rahhoga:
Meil siis sadan ei woi tehha
Kurja, same nähha.

5. Mis, kui minno modi
Oleks hana modi?
Terwe sureb ka!
Sest, ja olled seadnud,
Kui on ello lõpnud,
Surm saab tullesma.
Siiski ma, weel kartmata,
Kui ma Jesu hawus ellan,
Iggal tunnil surren.

6. Nüüd ma rahhul ollen,
Nöömfast kinni pannen
Ommad silmad ka.
Ihho, hing ja ello
Sinno holeks olgo,
Oh mo kaitfija!
Head ööd ja mulle tood,
Ja kui homme ello annad,
Siis ka murret kañnad.

9.

Müde bin ich, geh' zur Ruh.

Wifil: wata Punschel Nr. 57.

Wäsfind ollen, hingada
Tahhan ma, fest uinun ka:
Laewa Issa, walwa Sa
Miuno ülle armoga.

2. Ollen tänna patto teind,
Ekstuse te peal käind:
Anna andeks armoga,
Peasta Jesu werrega,

3. Keik, kes suggulased mul,
Hoia omma warjo al:
Keik, mis suur eht weikene,
Jägo Sinno holele.

4. Haiget süddant rönusta,
Märjad filmad kuiwata:
Lasse ku nüüd paistada,
Ilma peale watada. —

Immala Sannast.

10.

Ach, bleib mit deiner Gnade.

Wisl: Wo ello Kristus isje. Punschel Nr. 9.

Jä ommas armus meile,
Oh Issand Jesus Krist;
Siis, sadan kahjo meile
Ei sada ial wißt.

2. Jä ommas Sannas meile,
Oh Önnisteggia,
Et ön ja rahho meile
Saab Ma peal, taewas ka!

3. Jä walgusega meile
Sa, ilma walgustus!
Meid sada öige teele,
Et löppeb pimmedus!

4. Jä önnistades meile
Sa, Issand, rikkas wäest,
Ja kaswata ka meile
Reik armo heldest käest!

5. Jä warjuks, kilbiks meile,
Sa wäggew födda-mees,

Et sadan waewa meile
Ei te, kui kiuso sees.

6. Jä truits ifka meile,
Oh Issand Jummal sa!
Uut süddant anna meile
Ja häddast peasta ka!

11.

Wifil: Tulge ristiinnimesed. Punschel Nr. 288.

Ello Sanna! Sinna annad
Reikidele õnnistust!
Uksu tele sa mind sadad,
Kus saab hingel jahhutust.
Ello Sanna! ärrata,
Ello te peal kinnita
Neid, kes alles oues seiswad,
Neid, kes Jesu rigis istwad.

12.

Wifil: Tulge ristiinnimesed Punschel Nr. 288.

Armsad on kül teie jallad,
Nõõmsad teie sannumed,
Teie armo kulutajad,
Jesu truid sullased!
Jesús andko õnnistust,
Sannale ka siigidust,
Et ta keiki wiivimata
Woib Jerusalemma sata.

2. Ärka üles, ärka üles,
Sion! ennaft eh hita,
Et so Jesus ommas süles
Sind ka kaänaks armoga.
Olled sinna leppitud,
Jesu werres puhhastud:
Siis ja saad Jerusalemma,
Sinna üles pühha linna!

Õigeksamisest.

13.

Wie wohl ist mir, o Freund der Seelen.

Ominal wiist: Punschel Nr. 333.

Kuis kaunis rahhus minna ollen
So fees, mo söbber, hingades,
Siis murre orrust wälja tullen,
So armo sülle kippudes!
Keit kurbdus kaob ärra minnuist,
Tui taewaliko rõmo sinnuist,
So armo läbbi, maitfen ma:
Siis on mul taewas jo siin ilmas.
Kes kurb woib olla sinno hõlmas,
Kus hingamiist on lõpmata!

2. Oh, kui mailm mind naerab, põlgab, —

Eiis olgo peal; mis holin sest!
Kui ta ka armsast ennast pörab
Mo pool', ma pöggenen ta eest.
So sees, mo Jeesus ellan minna,
Mo hinge söbber olled sinna,
So söbrus seisab liikmata;
Kui kaeban sures ahvastuses:
Kui nuttan häddas, willetuses;
Sa jääd mul' ankrus otsata.

3. Kui Moses ähwardab mul' wandet
Sa seadus nuhtlust kulutab,
Kui, pörgo-hand! sa hukka-panned:
Mo südda ustus rahho saab.
So hawadesse kippun minna,
Seal rahho asjet annad sinna,
Ei pudu mind siis hukkatus.
Kui keik mo wasto sötta tulles,
Eiis Jeesus keik rahho olles:
Mind hoiab, kaitseb armastus.

4. Kui sa mind risti kõrbe sadad:
Ma lähhen, lodan sinu peäl;
Sa mannaga mind pilwest toidad,
Mind jodad kõrwast kaljust seal.
So imme-te peäl kõnnin minna,
Kui otsas, õnjust annad sinna,
So sülles saan ma kinnitust
Ma tean: kedda sinna peastad,
Jerusalemma-liina wöttad,
Se käigo enne maddalast!

5. Surm olgo muile kurbastuseks:
Ei mul! So hõlmas hingan ma!
Surm mulle ei ja hukkatuseks,
Sest sulle ellan, surren ma!
Kuis pean ello teed kül kartma!
Kuis surma ööd, mis mind saab katma!
Ma lendan üles taewasse!
Mo walgu! jenna tahhan minna
Siit pimmedamast kõrbest minna
So taewa rõmo rahhuse!

6. Mis rahho tunneb minno südda,
Kui Jesu peale toetab!
Ei pudu mind ei surm, ei hädda,
Kui hinge sõbber jahhutab.
Oh lasse rahho mulle olla,
So ma peal tundmist mulle tulla,
Kui magguš taewa rõmustus!
Se kawwal ilm, mind rahhul jätto!
Mo Jesuke mind rõõmsaks tehko,
Kes on mo hinge õnnistus!

14.

Jehova ist mein Hirt und Hüter.

Wifil: Punschel Nr. 333.

Jehowa karjatseks ma hüian,
Kül pudus mind ei kätte sa;
Ta sadab mind, — sest warju püian,
Seal rahho-ma peal waewata.
Ma ello-hallikale jõuan
Ta hinge-rohto ta käest nõuan,

Kui wäsinud te-käimiseft.
Eht lähheks löhki minno südda:
Ma keiges waewas tunnen tedda;
Mind aitab surest heldusest.

2. Krist wiib mind õige te pealt linna,
Et hingamist ma leian sealt.
Eht pimmedas ma pean käima,
Ei tulle kartust minno peal'.
Eht raad willetsjad ja kitsad,
Eht nöelawad mind orjawitsjad,
Ea aitad, kui so isä wiis.
Mo jures olled, ja, mo walgus!
So Sanna on mo kep ja selgus,
So ölla peal ma hingan siis.

3. So laud saand walmistatud mulle,
Ea panned peale kallist hiiüd,
Ea kutsud wõeraks mind: oh tulle!
So leppitud keik sinno süüd.
Mind rõmo-õlliga ja woiad,
Mind keige waeno eest ja hoiad,
Mind täidad rahho, römuga.
Mull' tahhad jahhutamist anda
Ja karrikast mo ette kanda,
Kust waesid jodad armoga.

4. Halleluja! ma laulan Sulle,
Mo karjane, mo maggus Tal!
Kui tuhhat keelt Sa annaks mulle,
Keik kidaßid Sind taewa al!

Ei püiaqi Sa tuhhat fele,
 Mo südda rõmüstab So mele,
 Kui armastus seal asjet teind!
 Misuggust süddant wõtta anda,
 Et saaksin, Krist! Sind meles kanda,
 Kes Sa mo eel nüüd taewa läind.

15.

Aus Gnaden soll ich selig werden.

Wiji!: wato Punschel Nr. 138.

Ma pean armust õntsaks sama!
 Kas ussud, hing, ehk uskmatta?
 Miks sa siis tahhad arraks minna?
 Kas kirri tõi ei tunništa?
 Siis kule kirja tunnistust:
 Saab sulle armust õnnistust!

2. Tõest armust, teod siin ei maksa,
 Sest teod õigeks sind ei te,
 Waid Jesus teeb, mis sa ei jaks,
 Ja wiib sind armust taewasse;
 Sest Lemma peastis armo wäest
 Meid ilmast, pattust, surma käest.

3. Jah, armust! märka sedda: armust!
 Kui patto koormad waewawad,
 Kui sinno peal käib sadan kõrwast,
 Ja mõtted so peal' kaebawad:
 Mis siis so meel ei moista weel,
 Sull' Jummal pakkub armust teal.

4. Ning armust tulli Jeesus taewast
Ja patto koorma kandis teal.
Miks Ja sind peastnud patto waewast?
Mis head ja teind siin ilma peal?
Eks Jeesus ohwriks saand so eest,
Kui wõimust wõttis pörgo käest?

5. Jah, armust! hing; — se kindlaks jägo,
Kui hukka lähheb taewas, Ma.
Sind kindlas uskus kinnitago,
Mis pühhas kirjas loed ja:
Et jõud ja wõimus usso käes
On arm keik teinud werre wäes.

6. Keik armust! kes so meel ni julge,
Et arwad armo sawad tõest!
Kül tõsji, Jeesus hüiab: „Tulge
Ja wõtke armo minno käest.“
Kes agga siiski patto teeb,
Se ikka armust ilma jääb.

7. Keik armust! kes nüüd jedda märkab,
Se lahkeb aegsasti patto tööst.
Kes pattust põrab, unnest ärkab,
Se tunneb armo wägge tõest.
Sel polle arm, kes patto sees;
Kes ussub, sel ta imme-mees!

8. Jah, armust watab Issa taewast
So peale siis, kui arg so meel;
Kui südda tuimaks sanud waewast,

Kui pimme keif ja kinni keel:
Kust südda abbi siis kül saaks,
Kui ankrus mitte arm ei jääks?

9. Ma pean armust öntsaks sama!
Se peale furren rõõmsaste.
Ma woin nüüd uskus rõõmsaks sada,
Keif pattud nuttes ärdaste:
Ma tunnen Üllempreester, find,
Kes pörqo-paelust peastid mind.

10. Ma pean armust öntsaks sama!
Oh taggane pat, jadan sa!
Ma tahhan usko-kilpi wotta
Kaanani-male töttan ma,
Jerusalemma iggawest
Seal kidan Jesust süddamest.

16.

Ich bin im Himmel angeschrieben.

Wifil: wata Punschel Nr. 268.

Mo nimmi taewas ülesspantud,
Mind laste hulka arwati;
Sest Issa arm, mis mulle antud,
On seks mind seadnud allati.
Nüüd hingam rahhus temma sülles,
Mo Issa watab minno peal'.
Ja hallastus, mis näitnud üles,
On nüüd mo tänno, rõmo heal.

2. Oh karjane! sa armust wõtsid
Mind õigeks tehha, õnaks ka.
Sa walloga mind kõrbes otsid,
Sa eksind so heält kuulsin ma.
Sa pessid puhtaks patto hawad,
Mind pannid Issa sülesse;
Sa hüüdsid: armo, rahho sawad,
Kes surmast todud ellusse.

3. Oh pühhad, kallid armo päwad,
Mil hingamist ma leidsin seal!
Need päwad mulle rõnuks jäwad,
Et Tal end annud ohwriks teal.
Kui omma nõdrust tunnen mures,
Siis arm jo lähheb suremaks;
Kui patto ohhus pallun sures,
Siis hinge koormi saab fergemaks.

4. Mi kõrbest läbbi ruttan, tõttan
Nüüd mäele ülles Sioni;
Sest kitsa te peal üksnes wõttan,
Mis rahho annab otsani.
Siin tahhan ikka kitust laulda,
Seal Halleluja löpmata;
Keik inglid mind ka wõtwad kuulda.
Oh Issand! jeta mind walmista!

Pühhaft risti koggoduseft.

17.

Zion! gieb dich nur zufrieden.

Wifit: Aika ülles minno südda. Bunschel Nr. 290.

Sion! wötta rahhul olla,
Sinno Summal ellab weel!
Temma tahhab abbiks tulla,
Temmal öige Issa-meel.
Oht ta kül find karristab,
Siiski ta find armastab.
Sion! öppi sedda tundma
Tühjalt mitte murret kandma.

2. Kui find merre laened löwad,
Wägga sure tormi sees,
Paljo hirmo sulle tewad,
Sinno sure hädäda sees;
Kui so Issand wait ka jääb
Ja juurt hädäda südda nääb:
Sion, ärra kõigu ärra;
Temma lõppetab keif kärä.

3. Peab siin sul' filma wessi
Illo perliks ollema;
Peab siin sul' hädäda asfi
Rõmo-lauluks tullesma;
On siin rist ja willetsus

Sinno hinge ehhitus:
Sion ärra wõtta karta;
Sa woid Issa peale lota.

4. Siin mailmas on sul kanda
Raermist, ilma teotust,
Ihm full' tahhab furma anda,
Panneb peale willetsust.
Mis sa kardad, Jesu lin?
Sinno abbimees on siin.
Sion, sind woib kinnitada
Summal, ja sind awwitada.

5. Rõmušta, se ots on sellest
Ja se õhto jubba käes;
Summalale anna ennast,
Ja sind peästab fures wäes;
Wallo, teotuse eest
Rõmo-kroni annab tõest:
Sion! rõmušta siis ennast,
Ärra holi mitte ilmast.

6. Halleluja! sinno rahho,
Armas Sion on nüüd suur;
Jesús, illus armo-päike,
Wõttab sind nüüd süllesse,
Terretab sind rõmoga,
Annab suud sul' armoga:
Sion! kus on kaebamised
Ütle: nüüd on rõmustused

Piiblipühha laulud.

18.

Wifil: Eddasi, eddasi! Sion! minne! Punschel Nr. 323.

Awwita, awwita!
Armas Jesus aita sa!
Risti wennad, öed tötwad
Pühha kotta au Sul andma.
Wannad, nored tänna wötwad
Armo Sanna eest Sind tännada!
Awwita, awwita!

2. Karjane, karjane!

Ustu fisse armoke,
Et ö löppeb, päife töuseb!
Kül weel mönni lamboke,
Karjast kangel, kõrbes joseb!
Neidgi foggu, neist ei taggane,
Karjane, karjane!

3. Unnušta, unnušta

Meie patto süüd, et kül
Walguft näinud, armo maitšnud:
Siiski wöerad Sionil!
Ifka meid so heldus kaitšnud!
Andeks anna, aita, rõmušta,
Unnušta, unnušta!

4. Laota, laota!

Omma Sanna laiale!
Sedda süddamesse anna,
Et saab walgus leigile!
Lambiks jägo Sinno Sanna!
Omma risti wägge ilmuta,
Laota, laota!

5. Haljenda, haljenda!

Sion, haljaks otjaks sa!
Jesüs Sionile olgo
Kilbiks, abbiks otjata!
Tõstken heale, südda laulgo:
Sion, Jesu omma olled sa!
Haljenda, haljenda!

19.

Wijil: So Sanna meile kinnita. Punschel Nr. 28.

Mo hing, nüüd tänna süddamest
Siin piibli-pühhal Jesukest,
Kes Pühha Waimo armo wäes
Lut armo tööd teeb sinno sees.

2. Oh tulge sisse wärrawist,
Kes armastate Jesust Krist!
Oh tulge sisse oudest
Ja andke tänno süddamest!

3. Oh tundke sedda tännoga,
Mis Jesüs teinud Sannaga,

Kes ommaks rahwaks koggus meid,
Kes karja lambuks teggi meid.

4. So heldus, armas Jesus Krist,
Se kestab ikka iggawest:
Ja põlwest põlweni jääb ka
So tösfidus So rahwaga!

20.

Wifil: so Sanna meile kinnita. Punschel Nr. 28.

Nüüd Issandale öiskage
Ja Tedda uskus palluge!
Oh, tulge rõõmsa lauloga
Ja palle ette tännoga.

2. Nüüd piibli-pühha aasta te
Du otsas, armas Jefuke!
Uut piibli-pühha hakkas ma,
Uut armo Sinnust pallun ma!

3. Mo pattust süddant puhhasta,
Mis ostfid omma werrega
Sa, Üllempreester, Jesus Krist,
Kes Sa mind peästfid surma wäest!

4. Kui pattud andeks annad Sa,
Siis woin So nimmel hakkada
Ka sedda pühha rahhoga,
Mis nähha andsid armoga!

21.

Wissil: Wo Sanna meile kinnita.

Dh! Issand Jeesus õnnista
Siin omma templis armoga,
Mis Sinno nimmel pallume,
Ja Sinno jannast kuleme!

2. Dh üllempreester! tulle Sa
Meid pattust puhtaks pessema,
Et andeks-andmist leiame
Ja Sinno armus hingame.

3. Dh! taewa külwa külwa Sa
Nüüd omma Semet armoga,
Ja walmista siin põllufest,
Et wilja kannaks iggarwest.

4. Meid aita armas Jeesuke,
Et palwe waimus hakkame,
Ja ehhitame wõideldes
So templi mürid öiskades!

